

Előfizetési árak:
 egész évre 4 ft., félévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr
 hirdetések mecskelt árak szerint

A lap megjelenik minden osz-
törtéken.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDEK

Szeri felelőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: Arpad-ut 20.
 hova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési penzek küldendők

Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Vakációban.

Beállott a vakáció. Iskolában megszünt a nyüzsgő-pezső élet, elhalt a vidám gyermekzaj, s a muzsasereg 10 havi erős munka után nyugalomra tért, hogy kipihenje a test és lélek fáradalmait, melyekkel az iskolai élet jár.

Mert nagy és erős munkát ró az iskola a zseny, fejlődő gyermek testére és szellemére egyaránt. A 10 havi tanulás folytonos munkában tartja a tanulók agyvelejét idegrendszerét s ehhez járulnak a legtöbb helyen előforduló mostoha körülmények: rossz termék, rossz világítás, testgyöttrő iskolapadok bűzhödtt levegőjü nedves termék, szellemi megterhelés, melyek együttesen közremunkálva, már rég kihívták az orvosok ítéletét: az iskola nem ritkán a gyermek testi épségének és egészségének árán nyújtja ismereteit. És csakugyan a folyton terjedő közellátásnak, szűkmellűségnek, a rohamosan uralomra jutott idegességnek, melynek romboló hatását egyaránt érzi egyes és társadalom, bizonyos fokig az iskola is kulforrása.

Természetkövetelte szükség tehát a két havi szünet, melyet tanítónak és a tanulónak alapos, teljes pihenésre, az iskola fenntartóknak ellenben folytonos munkára, a nevelés sikerét köczkára vető rossz iskolaviszonyok javítására kellene fordítani.

Egyebeket ezuttal mellőzve, lássuk a nagy iskola-szünetet e két szempontból.

Az emberiség haladása az anyagi és szellemi kultúra terén egyre több és több követeléssel lép föl az egyes emberrel szemben. Hogy az egyed e fokozó

követeléseknek úgy önmaga, mint az összeség: a társadalom és haza szempontjából megfelelni képes legyen, kell, hogy rendelkezék azokkal a tulajdonságokkal, melyeknek birtokában élethivatásának, családi, társadalmi és honpolgári kötelességeinek megfelelni tud. E képességekkel felruházni a nevelés feladata. Nevelés: a legszebb szó az emberi ténykedés szótárában: a legáldást-hozóbb működés, melyet emberi elme kifejthet. Hisz ez az alapja az egyes ember életboldogságának, a társadalmi rend és a szeretet haza fennállásának, az emberiség folytonos előrehaladásának. Azonban éppen azért, mert ily rendkívüli fontos tényezője, teljes figyelmünkre a legnagyobb mértékben méltó.

Korunk szelleme rányomta bélyegét a nevelésre is. Az utilitarizmus a hasznosság elve, mindjobban domináló halommá válik a nevelés munkájában. Vezérlő eszme: előkészíteni a gyermeket a jövőbeni kenyér harezra. Ez eszmének rabjává szegődve, a szülőknek minden törekvése oda irányul, hogy minél gyorsabban, minél több és minél többféle ismeret birtokába juttassák gyermekeiket. E törekvésből folyik, hogy már 2—3 éves gyermeköket egy-két idegen nyelv megtanulására szorítják: ebből folyik, hogy 4—5 éves korban „a játszva tanulás” ürügye alatt a kis apróság már ír, olvas, száz verset eldarál: ez az oka annak, hogy már 5 éves kisedet az iskolába belopnak, mert hogy hát oly ügyes, okos, értelmes a kis szentem. Megfelelnek arról, hogy annak az agyvelőnek bizonyos testi nagyságot elérnie, bizonyos fejlettségre jutnia kell, mielőtt nagyobb

szellemi munka elvégzését, minő például az I. osztály anyagának feldolgozása is, a megterhelés súlyos kára és bántalma nélkül megbírná. E megterhelés azután — mint súlyos kolonc — végig kíséri a tanulót egész iskola életén át. Az iskolából hazamenvén, még alig nyelte le az utolsó oszonnafalatot, már ott várja a latin, vagy francia-nyelvtanár, kit a zongoramester vált fel, hogy egy óra mulva odább adja valami instruktornak, ki az összes tárgyakra fogja. A leánygyermeknél gyengébb alkotásuk, finomabb idegrendszerüknel fogva, s mert az ő nevelésükben még több sallangra van szükség, még fokozódik a baj. A folytonos erős munkát alig győzi végezni az agyvelő, az idegek és a szív, melynek az örök munkában levő agyvelősejtek számára a vér szállítás fontos munkája jutott. E lázas tevékenység mellett legtöbbször rideg, sivár marad az ember életboldogságának legfőbb tényezője: a kedély. Az ismeretek összehalmozása mellett megfelelnek a nevelésnek egyik legfőbb munkájáról: a kedélynek képzéséről s a parlagon hagyott szívben megteremnek a nemtelen érzelmek dudái. És a szív elhanyagolása mellett nem egyszer áldozatul esik a test ereje, épsége és egészsége is. Pedig csak erős test engedelmes szolgája a léleknek, gyenge test-szerkezet az ő vágyaival fölébe kerekedik a szív jószágának, a lélek nemességének is: másrészt pedig a beteg test megöli a szellem munkását, a kedély életvidorságát, az élet boldogságát.

Kell tehát, hogy a nevelés munkájában a kellő egyensúlyt helyreállítsuk, mert jelenleg erős deficiáttal dolgozunk.

A „KÖZÉRDEK” TÁRCZÁJA.

Lejtőn.

Nagyságos asszony! Tudom, igen jól ismeri Kegyed ama nyomatott leveleket, melyek ily megszólítással kezdődnek. Sokszor elolvasta őket, diadalmasan, önbizalomtól telve, kejtől repeső szívevel. — Szívvel? oh nem; — rosszul mondtam, Kegyednek asszonyom nincs szíve, csak hiúsága és érzékei. Mert a ki csupán játékszerű használja a szíveket, annál a sajátja is csak hiltvány lom.

Kegyed hajhászta az ünnepelést és mőhon szívta magába ama betűk nyomdáfestekét, melyek mind-mind csak Kegyednek szóltak. Hol epedőn kérve, rabszolgai alázattal, hol emészlő vágygyal, szilaján lobogó szenvedélyvel, — avagy az ideális lelkek nema imádatávak tisztá, gyermekes hangján . . . Sokan voltak, ugye, azon emberek, kik több, kevesebb őszinteséggel tollák a Kegyed tetszelgő lelkének diadalszekerét, de nem elegend. Mit keres meg? Uj katonákat talán, kik meg eddig nem ismert, érdekes módon megostromolják a Kegyed várát? Ketségbeejtli, hogy nem jelenkeznek? Nem is fogtak. Jegyezze meg magának asszonyom, hogy az olyan vár, melyet az ujoneztól kezdve a veteránig, a hadfiak minden neme sikerrel bevett, utóljára is

csak rom marad. A gyom felveri udvarát, mely eddig daliás, bator lovagok erős lepteitől visszhangzott; legfőljebb csak a meg neha odatevedő jámbor juh legelészik rajta. Kegyednél az a valami, a mit a világ szívnek nevez, eme vár sorsára jutott.

Azelőtt, meg nem is oly régen, komoly férfiak, kiváló lelkek, magasrangu egyének lelekzefojtva vágylak a Kegyed melyeseges szemének egy-egy elbűvölő sugarára, hogy aztán elragadtatva, álszemmel, költői ihlettel megírják ama bizonyos „nagyságos asszony” megszólítási levelet. Lássa, olvastam őket egytől-egyig a lapokban és ilyenkor mindig a részvét és a harag két ellenkező érzelme fogott el. Sajnáltam egyszer az imádóját, maskor a férjét, — a férjnek legjamborabbját, — de legjobban sajnáltam azt a társadalmat, mely a nagy-ágos asszony című levelek kultuszát hozta divatba.

Ez a szerelem parodiája. Szemérmellen korszakunk erkölcsletelenségének szembeötölő jele. De Kegyedre asszonyom, Kegyedre ilyenkor mindig haragudtam. Hasonlítottam Kegyedet amaz elvetemedett gonosztevőhöz, ki saját erkölcsi kárának daczára felgyújtja, feltüzeli felebarátai házat, — csupa passzióból, hogy a képzelete egy kicsit megededjék.

Azok a századvegi lovagok és damák, kik ostoba foglalkozásnak tartják a hitvesi hűségét, kik esődbe juttatják a házasság hitelke-

pességét, büntetlenül maradnak ugyan jogilag, hisz a törvénynek nincs idevágó paragrafusá de lássa, a kegyed sorsára jutnak kivétel nélkül mind. Én hiszek a nemezis igazságában. Kegyed nem volt az a szép, derengő, kedélyesillapító fényű hajnali csillag, melyre a halando tiszteletteljes ahítattal néz fel minden nap, de egy merészen tündöklő, vakító meteor. Asszonyom, tudja meg, hogy a rövid élet lehet talán élvezet, de a hosszú élet gyönyörűség. Valóban, szívet facsaróan szép látvány, mint igyekszik Kegyed szerepének megsemmisítése ellen protestálni. Engem, első ideálját hívja segítségül, mert — írja Kegyed hízegő, megvesztegető hangon, — s érzem, a boldogságot, az élet e legdrágább gyémántját csak az Ön oldalán találnam meg, elválók férjemtől, ön akarok lenni teljesen . . .

Nagyságos asszony, csak most látom, mennyire barátja Kegyed a vigjátéki fordulatoknak. De lássa én nem vagyok az. Az élet nekem egy fenségesen megrendítő tragédia, a szintér beragyogva ugyan a nap melegítő, isteni sugaraival, de mikor az én szerepemre kerül a sor, hirtelen egy szomorú, fekete felhő elborít minden fényt, minden örömet. De mégis, egyszer másként volt, — nyolcz évvel ezelőtt, mikor naponkint ott üldögéltünk a rózsa-lugashán, látszólag nagy figyelemmel nézegetve a képes albumokat. Valójában pedig semmit sem láttunk, hisz a fejünk bele-

Erre pedig szükséges, hogy a testnek is megadjuk a magját, E ezébből mérsékeljük a szellem munkáját, fejlődésük és edzők a testnek erőt s engedjünk eleget pihenést mindkettőnek egyaránt.

Pedig hány családban a vakáció az iskolai élet folytatása — a családi körben. Legyen a vakáció a teljes szellemi pihenés ideje. Nyugodjanak a 10 hónap után a zaklatott agyvelő és idegek. E két hónapban át hadd lépjen por a könyveket, az író és rajzoló eszközöket.

Ellenben ha-zuáljuk fel az időt az ifjúság testi szervezetének erősítésére, elzérésére. Az idő legnagyobb részét töltsék a szabad levegőben, mássza meg a hegyek tetejét, a fák csúcsait, járjon naponként fürödni, uszni, esónakázni, labdázni stb. A lányok hagyják abba, vagy legalább a legkisebb mértékre fokozzák le a kötés, horgolás, hímzés stb. munkáját. Inkább segítsenek édes anyjoknak a háztartás teendői körül. Főzzenek, süssenek, seperjenek, mossanak, suroljanak, kertészkedjenek. Sohse féljenek tőle, hogy kacsók kissé durva lesz, annál erősebb és edzettebb lesz testszervezetük és egészségük.

Igy elérjük a vakáció célját: az egyensúly helyreállítását a szellem és test munkája és fejlődése között s megteremtjük a kettő között szükséges harmóniát, melyen az élet boldogsága nyugszik.

Az iskolafenntartókra azonban legyen a vakáció a folytonos munka ideje. Szüntessék meg azokat a súlyos bajokat, melyek népművelésünk fejlődésének oly hatalmas gátat vetnek s ma is, — a népoktatási törvény meghozatalának 30-dik évében — oly általánosak. Nevezetesen: állítsanak fel a pedagógia és az egészség követelte iskolaépületeket, szereljék föl ezeket megfelelő bútorokkal (padokkal) és szemléltető eszközökkel s nyissanak a tanulóknak számának megfelelő új iskolatermeket.

Itt, e téren hagyjanak fel a szükséges takarékoskodást, mert méltóztassék elbírni, legdussabb kamatokat az a tőke hoz, melyet a közművelődés épületeibe, az iskolákba fektettek be.

Erős, egészséges, munkabíró, vallásérköles haza és emberszerető jövő nemzedék lesz áldozatainknak gyümölcse, kikre nyugodt lélekkel hagyhatjuk az imádott haza gondozását és előrevitelét.

A gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről szóló törvényről.

Irtta: Dr. Boros Mór, ügyvéd.

II.

A törvény a hitelszövetkezetek két nemet különbözteti meg, u. m.:

1. A gazdasági és ipari hitelszövetkezeteket.

2. A központi hitelszövetkezeteket.

Az állami befolyás közvetlenül csupán a központi hitelszövetkezetnél érvényesül, amennyiben elnöke, két alelnöke továbbá a 12 igazgatósági tag közül kettő, nemkülönben a felügyelő-bizottság egy tagja az államhatóság kinevezésétől függ. Ugyazint a pénzügyminiszter rendeléssel a kormánybiztos, kinek vezetője bármely közgyűlési, vagy igazgatósági határozat érvénytelenségétől függ. Szűzszert, hogy a központi hitelszövetkezetnél autonómiairól beszélni tulajdonképen alig lehet, minthogy a választás alá eső 9 igazgatósági tag, ha magával szemben találja az elnökség tekintélyét és 3 kinevezett collegát nagyon költséges, hogy képes lesz-e az intézmény függetlenségének megőrzésére is megőrizni midőn bármely határozatot is a kormánybiztos egyszerű vétője halomra dönthet.

Óriási hatalom ez a kormány kezében; reméljük azonban, hogy nem fog visszaélni.

De ha nagy, ugyazint ellenállhatatlan a kormányhatálom befolyása az intézmény vezetésében, nem kevésbé nagyok az áldozatok, a melyeket az állam az intézmény létesítésére, végül hoz. Ugyazint az államkincstár egy millió korona értékű alapítványi üzletre, vásárolt, 3 millió korona értékű italmorosi karbantartási kötvényt pedig a központi szövetkezet által kibocsátandó kötvények biztosítási alapjának ajándékoz. Szűzszert, koronát az első szervezés költségeinek fedezésére ad, s minden további évben újabb 100000 forintot az esetre, huz az intézet saját jövedelméből kezelési költségeit fedezni nem bírja.

Ami az intézet szervezését illeti, annak teljesítését a törvény az alapszabályoknak tartotta fenn.

A törvény csupán arra szorítkozik, hogy kijelenti, hogy az igazgatóság álljon a király által kinevezendő elnökön, továbbá kormányhatóság kinevezésétől függő 2 alelnökön kívül 12 iparihatósági tagból, mely utóbbiak közül kettőt a pénzügyminiszter, 4-et a többi alapító tagok, 6-ot pedig a rendes tagok belepelt

szövetkezetek választanak az alapszabályokban meghatározandó időre. A felügyelő bizottság egy tagját a pénzügyminiszter, a többit pedig a közgyűlés választja.

A tagok kétfélek u. m.: alapító és rendes tagok.

Alapító tagok, akik a szövetkezet alapításához egy vagy több alapítványi üzletre járulnak, melynek nagyságát majd az alapszabályok fogják meghatározni. Az alapító tagok csupán üzletre szóló erejűek — a mely után legfeljebb 4 % osztalettkben részesülnek — felelősek. Az alapítványi üzletre szóló szövetkezetek terhelő adósság visszafizetendő, aminek megtörténtével az alapítók minden joga megszűnik.

Rendes tagok csupán oly gazdasági és ipari hitelszövetkezetek, a melyek az új törvény rendelkezéseinek, megfelelőleg alakultak, vagy ahhoz képesi atalakultak azon további feltétel mellett, hogy a központi szövetkezetbe való belepést közgyűlésileg elhatározzák egyfelől, másfelől pedig a központi szövetkezet igazgatósága a felvétel elhatározza. Látjuk tehát, hogy nem csupán a már eddig megalakult szövetkezetek nem tartoznak a központi szövetkezetbe belepni, de sőt a jövőben alakuló szövetkezetek is — meg ha az alakulás a jelen törvény értelmében fog is történni — nem lesznek a belepésre kényszeríthetők. Sőt a már megtörtént belepés nem végleges, mert a viszony úgy a vidéki mint a központi szövetkezet részéről egyoldalúan is felbontható.

A vidéki szövetkezet a központba való belepése alkalmával legalább egy drb 200 korona névértékű üzletre szóló tagvasárolni, melynek ötszörös névértékű erejű áll obligóban a központ tartozásait.

A központi szövetkezet feladata, rendes tagjai, tehát, a vidéki szövetkezetek részére a pénzeszerzés megkönnyítése. Ezt pedig a központ részben saját pénzeszerzéséből, tudniillik az alapítványi üzletre szóló, a nála elhelyezendő takarékbetétek és folyó számla betétekből, másrészt pedig az általa kibocsátandó kamatozó és törlesztés alá eső kötvényekből, melyek összerkezete azonban a vidéki szövetkezetek által a központnál leszámlított kötelezvényeken alapuló követelések összegét és illetve a kötvény biztosítási alap (tehát legalább 3 millió korona) 10-szeresét meg nem haladhatják, — eszközöli.

A központ a vidéki szövetkezeteket az által támogatja, hogy az utóbbiaknál elhelyezett adósságleveleket leszámlolja, vagyis az összes vidéki szövetkezetek pénzeszerzési forrása, de egyszersmind ellenőre is lesz. Ezen ellenőrzés igen hatékonyan fog nyilvánulni, nevezetesen a központ belepézésénélkül a vidéki szövetkezetek alapszabályait nem módosíthatják, harmadik szem dyektől kölcsönöket nem vehetnek fel. A központ határozza meg rendes tagjainak általános üzleti feltételeit, s határozza meg vajjon elfogadhatóak-e takarékbetéteket, s ha igen mily feltételek mellett.

A központ a vidéki szövetkezet igazgatóságába és felügyelő-bizottságába egy-egy tagot kinevez, jogában áll bizonyos körülmények közl, a vidéki szövetkezet igazgatóságát, vagy annak egyes tagjait felfüggeszteni, helyettesíteni, a szövetkezet felszámolását elrendelni s illetve kerehnere a bíróság nemcsak a csődöt elrendelni tartozik, de a központ meg a csődöt megmondok személyet is jogosult offerálni.

Az itt csak vázlatosan előadottakból látható, hogy a központba lépelt szövetkezetek a központhoz oly függőségi viszonyba jutnak, hogy annak expositurainál egyebek nem lesznek tekinthetők.

Igaz ugyan, hogy a törvény nem kívánja meg a jelen törvény alapján létesülendő szövetkezetektől, hogy a központba belepjenek, minthogy azonban a belepés esetén a központtól hitelt nem uyerhetnek, s nem részesülnek azon adó- és illeték-kedvezményekben, melyeket a központba belepelt collegáik fognak élvezni, másrészt pedig a törvény szabja szűk keretek közl önállóan helyüket megállni nem lesznek képesek, ezért nyilvánvaló, hogy nem a központhoz tartozó vidéki szövetkezetek ezen új törvény aligha fog teremni es ez oldalú concurrentiától a meglevő szövetkezeteknek egyáltalán nem kell tartaniok.

Papán M.

(Folyt. köv.)

szedült a boldogságba, mikor a lapok forgatásánál egymás kezét megerinthettük.

Milyen régen volt ez, ah talán nem is igaz! Mennyire változtunk azóta. Kegyed most többre becsüli a béli terem izzató levegőjét száz rózsalugasnál; én? — én meg szívesen időzöm valami s ép ebédidőben, avagy éppen egy pipatoriumban. Milyen szívetted, örjítő gyönyörűség ama tudat, hogy belkes állatoknak születünk. Érti ezt kegyed is asszonyom, látom, — hisz megtört szárnyakkal bár, faradtan, elrontott gyomorral, de mégis igyekszik eljutni ama rózsalugas tájékára, balgata-gul híve, hogy ott boldogságot lel. Hiába tessz asszonyom, mert már késő. Azok a bizonyos nyomatott levelek, melyekre Kegyed oly büszke volt egykor, mesés tartalmukkal holtra fojtották a rózsalugas egyszerű, őszinte hangját. Poézist várt lőlem, rózsás felhőket, haragszik ugye, hogy oly keserű prózaba mártom tolamat, hogy ide a saros földre taszítom alakját. Ne legyen igazságtalan, mert mindennek daczára jó barátja vagyok es azért jelkéré költők egy tanácsot vonuljon vissza végre a nagyságos asszony megszólítási levelek kalandos es bűnös történeteinek színpadjáról a csendes otthonba, — ferjéhez, a férfiak e legértelmesebbjéhez. Ne ábrándozzék többet holmi bizalmas, sültögo béli enyelgésekről, számozatlan berkocsikról a chambre separeek költői oszonnairól; hanem főzzön be inkább paradicsomot felre es a gyermekeknek

tesülje es mossza meg reggelenként aranyos, göndör fejcséjél. Igen asszonyom, tegye meg, ha nem akarja magát teljesen bejarni. Hisz odáig van, hogy már csak holmi zsemle-kopü gimnazista, eladosodott színész, avagy éppen a nagyvendőglő impertinens főpinczer, írta Kegyednek olyasfajta nagyságos asszonyos titulusu levelet — ha tudna. Ezek is csak azért, mert mértéktelenül imponál nekik a Kegyed 25 frankos párisi cipője es hodpreme drága bundája. Ez az esztelen, mindent felülhaladó kaczerság es hódilási vagy pelien-gerre állította Kegyedat, neveltségessé tette. Sirassa természetet es terjen magába. Oh tudom, hogy gyűlölt engem e pillanatban, a mű-tel fájdalmas volt, de talán jobban lesz utána. Hagyjon fel a boldogság kergetésével; a ki egyszer a drágakövel a moesárba ejtette, nem találja meg többé. Szorítsa keblére kis gyermekét es pánacsoljon nyugalmat felszélgő, könnyelmű felkének! Nincs ereje? Imádkoz-zék. A kereszt hatalmas bástyafal az ingatlan-nak. Az a szűzítő lábainál van magasztos beke es szent nyugalom. Jaj a tespedőnek, ki másutt keres vigaszt! . . .

Nagyságos asszony! a rózsalugasból valami kegyetlen kezek prózai helyet — szilva-azart u csináltak es a szép, szerelmes, szőke, felhők, melyek oly boldogan mosolyogtak föl-lőtte, már régen foszlányokra tepve szálltak odább — odább . . .

Üdvözlét a gyermekszereket nevében.

Nemzetközi gyermekvédő kongresszus lesz a jövő évben, 1899. szeptember havában Budapesten. Az 1896-ban Firenzében tartott kongresszus határozta el ezt Budapest székesfőváros hatóságának Malcomes Jeromosné bárónő által tolmácsolt meghívásra s a magyar székesfővárosban gyermekvédelem ügyével foglalkozó negyvenkét egyesület és társulat nagyobb részének kiküldöttéiből alakult előkészítő-bizottság megalakította a szükséges előmunkálatokat.

Ma, midőn József cs. és kir. főherceg ur Ó Fensége az előkészítő-bizottság felkérésére a kongresszus vednökségét elfogadni kegyes volt s Budapest székesfőváros hatóságán kívül, mely »hazafias lelkesedéssel áthatott örömmérettel« fogadta a kongresszus megtartásának híret, a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi, belügyi, igazságügyi és kereskedelmi miniszter urak, továbbá Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye hatósága és a budapesti főügyesség külön kinevezett kiküldöttek által is résztvesznek a kongresszus előmunkálatában s megígérik a további közreműködést, az előkészítő-bizottság április hó 26-án tartott nagygyűlésének határozata alapján érkezettnek látjuk az időt, hogy a hazai és külföldi szakferfiakat, ügybuzgó nőket, továbbá a gyermekvédelem ügyével foglalkozó hatóságokat és testületeket felkérjük, hogy ezen a kongresszuson közreműködni s e végből mindenképp tagokul jelentkezni s esetleg megbízottjaikat megnevezni sziveskedjenek.

Legközelebb közöljük a kongresszus szabályzatának tervezetét és az előkészítő bizottság által megállapított tételket, melyekből kiki meggyőződhetik, hogy a kongresszus munkálatai nemcsak nagyfontosságúak, de közérdekek is lesznek, mivel tárgyalásai minden fontosabb kérdést felölelnek, melyek a gyermekekre vonatkoznak s melyek alkalmasak arra, hogy a gyermekszereket ápolva és terjesztve, az emberbarátok és kulturpolitikuskok magasröptű eszméinek alapot és közérdeklődést teremtsenek.

A tagsági díj a részvételre egyenként 5 forint, sőt tekintetbe véve a gyermek ügyével kiválóan foglalkozó tanítók és paedagogusok érdeklődését: gyakorló tanítók és nevelők, valamint tanítványok számára csak 2 frt 50 kr. Oly esekély összeg, melynek egyedül a kongresszus naplója, mely körülbelül 50 ivnyi terjedelmű s a gyermekügyre vonatkozó nagyfontosságú közleményeknek valódi kincstára lesz, teljes egyenértékűt képezi.

De ezenkívül gondoskodni fog a rendező-bizottság arról is, hogy a kongresszuson résztvevők mindegyike részesüljön az ily alkalmak szokásos kedvezményeiben. — minők vasúti és hajózási díjmentességek, kedvezményes részvétel a kirándulásokban, kiállítás megtekintésében s más társas összejövetelekben. — mindenképp pedig gondoskodik egyes a kongresszus elzárásával összeköttetésben álló becses nyomtatványok kézbesítéséről.

Mind ezekről a kongresszus értesítője fogja a beiratkozott tagokat részletesen tudósítani, mely értesítőnek ezentúl megjelenő számaiban minden tag megjelenése után azonnal megkapja.

A tagsági díjak a bizottság pénztárához: dr. Mandelló Károly urhoz (Budapest, V. ker. Sas-utca 6.) küldendők be, másnemű ügyekben pedig a kongresszusi iroda vezetője: Scherer István ur. (Budapest, VIII., Sandor-u. 38.) ad felvilágosítást.

Hiszszük és reméljük, hogy hazánk művelt közönsége és egyetemi tömegesen csatlakoznak hozzánk. A gyermekvédelem és a gyermekszereket nemcsak eszméje nem egyéni feladat, ezreknek kell közreműködni, hogy biztosan rakhassuk le a szebb jövő alapját, melynek munkásai a megmentendő gyermekek lesznek.

A kongresszus előkészítő bizottsága.

TÖRVENYHATÓSÁGI ÉLET.

— Pestvármegye közigazgatási bizottsága múlt csütörtökön délelőtti ülést tartott Beniczky Ferenc v. b. t. t. főispán elnöklése mellett. Az ülésen ott voltak: Pronai Dezső báró, Beniczky Lajos alispán, Baross Pál, Bossányi László, Fazekas Gusztáv főjegyző, Toth József pestmegyei kir. tanfelügyelő, Bel-

laágh Imre tiszti főügyész, Dalmady Győző arvaszeki elnök, G-guss Gusztáv pestvidéki kir. ügyész stb. Bárczy László pénzügyigazgató jelentése szerint az egyenes adók befizetésében hanyatlás észlelhető. Hasonlóképp kedvezőtlen volt a hadmentességi díjak befizetése is. Annál nagyobb mértékben emelkedett a fogyasztási és italadó. A bélyeg- és jogilletékek bevétele is emelkedett. Toth József kir. tanfelügyelő bejelentette, hogy az állam az elmúlt hónapban 96 iskolát segélyezett. G-guss Gusztáv pestvidéki kir. ügyész jelentése szerint május hónapban Pestvármegye területén 146 hüneset fordult elő; ezek közt — bizonyos szociálisztikus vonatkozással — négy esetben történt hatóság elleni erőszak s három esetben az alkotmány, fővenyes hatóságok, vagy hatósági közegek ellen. Lopás 40 esetben fordult elő, sikkasztás 18, súlyos testisértés 16, ragalmazás és becsületesítés 9 esetben. A III. kerületi esendőparancsnokság bejelentette, hogy 706 följelentés történt s ennek alapján 11 egyéni tartóztattak le. A közigazgatási bizottság ezuttal is nagy elismeréssel adozott a csendőrség teljesen megbízható és lelkiismeretes működésének. A folyó ügyek során kimondotta a közigazgatási bizottság, hogy Lesták Ödön dunapataji jegyző ellen a fegyelmi vizsgálatot meg kell indítani s ezzel Bellaágh Imre tiszti főügyészt bízta meg.

Heti tájékoztató.

Junius 30 nap.

23. csütörtök. Szilónia Laudon labornok győzelme Landshutnál 1760.

24. péntek. Iván. A solferinói ütközet 1859., a csatozzai esete 1866.

25. szombat. Vilmos. Abdul Medschid szultán meghalt 1861. Az »Ujpesti kereskedő és iparos ifjak önművelődési köré«-nek műkedvelői előadása a Colosseumban. Színre kerül: Trilby. Kezdeté 8 órakor.

26. vasárnap. János és Pál. Majláth György kinev. magy. kancellárnak 1865.

27. hétfő. László. A poroszok győzelme Langensalznál 1866.

28. kedd. Leó. Joachim József hegedűművész szül. 1831.

29. szerda. Péter és Pál. Rubens hírneves németalföldi festő szül. 1577.

HIREK.

— Fegyelmi vizsgálat. A mint biztos forrásból értesültünk Zsoldos János főjegyző, dr. Kiss Sándor községi képviselőnek a múlt közgyűlésen emelt vádjával szemben, maga ellen fegyelmi vizsgálatot kért.

— A közlekedési út. Ujpesti-Angyalföldi birtokosok több száz aláírással ellátott memorandumot nyújtottak be a főváros tanácsához, kérve a külső Lehel-utcai közlekedést a dolgozó körvasúti áthidalás letévesztése, illetve a közforgalomnak átadások. Kérve nyújtására — mely ez idő szerint a tanácsnoknál van, — felhozzák a vasúti forgalomnak napról-napra való emelkedését s hova-tovább tarthatatlanná lesz a helyzet az ott szaladó villamosok a nyugati pályaudvarnak kihelyezését sürgető forgalomtorlódás miatt. Már most is elegendő szükséges egy új ut nyitása s erre mint egy predestinálva van a Lehel-utca s az ennek folytatásában kiépítendő új útvonal, melyen a rákospalotai villamos vasút halad. A kocsiközlekedés most teljesen lehetetlen, mert a körvasúti átvágáson a kocsiknak áthajtása tilos. Legközelebb ebben a tárgyban nagy küldöttség fog tisztelgani Márkus József főpolgármesternel.

— Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye hivatalos tanítótestülete 1898. évi június hó 6-án, szerdán d. e. 9 órakor, itt Ujpesten, az áll. polg. leányiskola helyiségében tartja az évi rendes közgyűlést, a melyre a következő tárgysorozat tüzelt ki napirendre: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári, illetőleg főjegyzői jelentés. 3. Pénztáros jelentése. 4. A magyar nemzeti iskola és a szociálizmus. Előadó: Benedek Sámuel, (Ujpest.) 5. Az »Országos Nemzeti Szövetség« cselje és elérésének módzatai. Előadó: Pákay György, (Erzsébetfalva.) 6. Az egészséges tanítóképzés és a tanítói oklevél értéke. Előadó: Bertalan Jolán, (Kecskemét.) 7. Reformok a női kézművatanítás terén a népiskolában. Előadó: Vitájs Mártonné, (Erzsébetfalva.) 8. A kezűgyességi oktatás (paedagogiai előjód) a nevelés szolgálatában. Előadó:

Gutenberg Pál, (Budapest.) 9. Alapszabályo k módosítása. Előadó: Korányi József, (Kispest.) 10. Jelentés a »Tóth József«-fele arvaalapról. Kager János, (Ujpest.) 11. Képviselők kiküldése a »Magyarországi Tanítók Országos Bizottságának« ülésére. 12. Előterjesztések, indítványok és a jövő évi közgyűlés helyének meghatározása.

— Pestvármegye. ág. hitv. evang. eszperességi egyesülete tanítói, június 12-én Ujpesten, az evang. gyülekezet épületében, tartotta meg első rendes évi közgyűlést, Gendy Lajos lelkész, mint az egyesület elnöke, lendületes szép beszédben üdvözölve a szép számmal megjelent tagtársakat, Isten áldását kérte az egyesület működésére. A jegyzőkönyv felolvasása, pénztáros kimerítő jelentése után a megindult szakszerű és melyreható viták élénksége nemcsak lelkes paedagogusok, ügybuzgó és szakavatott tanferfiak gyülekezete tisztelte meg Ujpesten, hanem a gyűlésen megjelent vendégeket és szakferfiakat is lelkesedésre buzdította.

— Bantalmazott plébános. Szenzációs és mindenkit megrázkóztató eset tartja izgatottságban egész Rákospalotát. Chobot Ferenc köztisztviselőben álló rákospalotai plébánost dr. Kormuth Frigyes budapesti ügyvéd és Kormuth Árpád kir. tablai irodatiszt a rákospalotai plébánia irodájában legazemberezte és kétszer arczul ütölte, mert a plébános Kormuthék nővéréről, dr. Szabo Ferenc rákospalotai községi orvos előtt sértőleg nyilatkozott. Dr. Szabo Ferenc ugyanis válni akar a feleségétől, a ki a plébánoshoz fordult, hogy térítse hozzá vissza a férjét, a ki egy Kormuth Elvira nevű leánynak udvarol, noha ennek a leánynak — dr. Szabóné szerint — igen rossz híre van. Chobot plébános kötelességehez híven lelkere beszélt a válni akaró férjnek, a ki különben bizalmas barátja is volt s elmondotta, hogy rossz híreket hall Kormuth Elviráról, — egy ilyen nőért nem érdemes tizenkét évi házasság után egy hűseges feleségtől elválni. Chobot plébános e nyilatkozatáról tudomást szereztek Kormuth Elvira fivérei is, a kik rögtön kimentek Rákospalotára s hivatalos helyiségében inzultálták Chobot plébánost. Chobot megettette a följelentést a két Kormuth testvér ellen s Vácra utazott püspökehez, a kinek szintén elpanaszolta a rajta esett súlyos sérelmet. A közseg intelligenciája rendkívül felháborodott a merénylet hallatára s a kaszinó, a függetlenségi kör, az iskolaszék, az összes egyházi községek s a tüzoltótestület rendkívüli közgyűlést hívott össze, hogy Chobot iránti rokonszenvének kifejezést adjon. A rákospalotai kaszinó vasárnap délután tartott értekezletet, melyen jelen volt Gömör Öskár miniszteri tanácsos és Volfner Tivadar országgyűlési képviselő, Dietrich Gyula indítványára egyhangulag hozott határozattal kimondotta, hogy az inzultus fölött mely botrányozását fejezi ki s egyuttal a plébános iránt való bizalmának, ragaszkodásának s tisztelettelől parosult szeretetének jegyzőkönyvileg ad kifejezést. Az ütésen Volfner Tivadar orsz. gyűl. képviselő is felszólt s az ő indítványára kimondta a kaszinó, hogy a határozatot jövő vasárnap testületileg adjuk át a bantalmazott lelkésznek. Ugyancsak vasárnap tartotta értekezletét a függetlenségi kör is, mely szintén megrázkóztatót fejezte ki az eset fölött. Hétfőn délelőtti Fischer Dezső és Molnar Gyula vezetése alatt nagyobb számu küldöttség tisztelgett Chobotnál. A lelkész meghatva mondott köszönetet a rokonszenves tüntetésért. Hétfőn az izraelita hitközség tartott értekezletet, szerdán a község képviselőtestülete, aztán a tüzoltók és az ipartestület.

— A »Trilby« A nagy érdeklődés mellett várt Trilby előadás, most szombaton este 8 órakor lesz a Colosseumban. Már régen nem volt Ujpesten műkedvelői előadás, melyre a nagy közönség oly feszült kíváncsisággal várt volna, mint a maoslani Trilby előadásra. De a közönség nem is fog csalódni, mert a nálamos előadás olyan sikert fog elérni, a milyen még nem volt Ujpesten. A szerepek mind jó kezekbe vannak belve és a szereplők oly preczizitással játszanak, hogy bármely szintársulatnak a becsületesre válnék. Ezért mi az »Ujpesti kereskedő és iparosifjak önművelődési köré« csak becsülni tudjuk, hogy oly nagyszerű előadással lép a közönség elé. Az előadás részleteit mutatja a lapunk negyedik oldalán közölt színlap.

— **Évzáró vizsgák.** Az angyalföldi közsegi elemi népiskolában múlt penteken d. u. 5—7 óráig volt az iparostanoncz iskola, hétfőn és kedden pedig az elemi iskola vizsgája. Az összes osztályokban fényes eredményt mutattak fel a tanerők, úgy hogy a vizsgavezetők és a szülők teljes melegegedésüket fejezték ki a fényes siker felett. Az intézet tornatermében szombaton és vasárnapon a tanoncziskola rajzai, kedden pedig a leányiskola kézimunkái voltak kiállítva, melyeknek sok nezője, teljes elismerését fejezte ki a szakszerűen kezelt rajzok és esinosan, izlésesen készített kézimunkák fölött. Bátran lehet állítani, hogy az angyalföldi iskola méltó helyet foglal el a székesfőváros iskolái között.

— **Műkedvelői színi előadás.** Az öreg Lőrinczy bácsi nem nyugszik. Ha már nem is rendezi közvetlenül a színi előadásokat, magára vállalja a főrendezést, a mi abból áll, hogy publikumot toboroz össze. Mint eddig, most is siker koronázta fáradozásait; ha nem is zsúfolt, de mindenestre eléggé megtelt ház nézte végig az előadást. A műkedvelők a nemzeti színház ezévi kasszadarabját »A folt a mely tisztit« című drámát adták elő. Érdeket köleszöntött az előadásnak az a körülmény, hogy Matildot Lőrinczy Erzsike, a kész színésznő játszotta tisztelleges sikerrel, a minék elismerésüül virágcsokor, baberkoszoru és szünni nem akaró taps lett a jutalom, míg Lőrinczy Aranka első színpadi kísérletüül Enriquete szerepével iparkodott megbirkózni kapván buzdítástul sok jó indulatu tapsot és virágcsokrot. Donna Concepcion szerepét Beregi Lujza mondta el kissé zavartan küzdve a lámpalazzal. Dolore szerepében Varga Mariska ügyeskedett, míg Fernando nehez szerepét dr. Kovács Ödön a diplomás díltetés alakította tühretően. Somlár Zsigmond Don Justo, Dalnoki Imre Don Jorento és Nemes Ferenc Julio szerepében jól egészítették ki az ambiciózus kis tarsaságot. Az előadást, a mikor az óra éjféltre járt s a közönség nagy része távozott, táncz követte; közben volt trefazóna is. A legtöbb zónát Lőrinczy Aranka adta el s így övé lett a jutalmul kitűzött díszalbum, míg a legtöbb zónát Lőrinczy Erzsike kapta, s ezért övé lett az emlékkönyv. Bar az erkölcsi sikert elvitatni nem lehet, az országos m. kir. színművészeti akadémia segély alapja javára nem jutott semmi, mert a költségek felemésztettek.

— **Robbanás Rákospalotán.** A rákospalotai Bethlen-utca 10 sz. a. ház lakóit hétfőn éjjel egy hatalmas dőrej verte fel álmukból. Azonnal utána néztek a dolognak, s rájöttek, hogy a dőrejt két patron okozta, melyet valaki a kémény alá tett s meggyújtott. A robbanás mindössze a kémény falát rongálta meg, egyéb baj nem történt. A rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **A budapest—ujpest—rákospalotai villamos közúti vasut-részvénytársaság** hétfőn tartotta III évi rendes közgyűlését. Az évi mérleg 257.160 frt 77 krajczár bevetellel szemben 254.669 frt 70 kr. kiadást tüntet föl. A tiszta nyereség 2491 frt 07 kr., melyet új számlára visznek át. Az igazgatóság jelentése felemlíti, hogy építkezések és beruházásokra 650.000 frt beszerzésére van szükség. Ez az összeg 700.000 frt nevértékü legfeljebb 5%-os elsőbbségi kötvény kibocsátása által volna beszerezendő. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, az igazgatóság indítványait elfogadta a szükséges alapszabály-módosításokat eszközölte és a felmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak megadta. Végül az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjait újból egyhangulag megválasztotta.

— **Felülfizetések.** A »Folt a mely tisztit« előadása alkalmával következő felülfizetések történtek: Kanovits Zoltán 10 frt. Gallanner Luiza 2 frt. Székely Lajos, dr. Nádaskai Béla, dr. Pliháal Viktor, dr. Seligmann Jenő, Mady Lajos, Karikás Lajos 1—1 frtot. Bauer József, M. V. B. L. V. H., D. Cs. és H. L. 20—20 kr. A felülfizetőknek lapunk utján fejezi ki köszönetét a rendezőség.

— **Milyen lesz az idei nyár?** Most 21-en, d. e. 11 óra 12 perczkor lepött a nap a rák jegyébe s ezzel megkezdődött a csillagászati nyár. A mily szép és nyájas volt az idei május, ép oly zordon ábrázattal kedveskedett eddig a június. Sok jót már nem is várhatunk

tőle. Annál többet remélhetünk azonban a nyárközeptől, a mennyiben forró nyári idő már évek óta nem volt.

— **Szelvény-levonás.** A tőzsdetanács elrendelte, hogy a Budapest—ujpest—rákospalotai villamos közúti vasut r. t. részvényei mai naptól kezdve szelvény nélkül és az 1898. év. január 1-től folyó 5 %-os kamatokkal arulassanak és jegyeztessenek a tőzsdén.

— **Színészet a vidéken.** Pécelen a Polgárfele színtársulat működik szép sikerrel. A jobb tagok: Szepessy Szidi, Polgár Fáni, Károlyi Böske, Szelenyi Emilia, Sarkadi, Batosy Endre, Derengi és maga az igazgató.

— **Rablógyilkosság Malason.** Baky Gedeon, szabadkai nyug. törvényszeki bíró halasi nyaralójába a múlt napokban éjjel rablók hatoltak be és az előszobában alvó esőszszel röviden végezve, baltával agyonütötték. Baky a neszre fölébredt és gyertyát gyújtott, mire a jómadarak megugrottak, a esősz holmiját magukkal vevé. A mit sem sejtő tulajdonos ismét nyugodtan lefeküdt és csak reggelre látta meg a verében holtan fekvő esősz, miről nyomban értesítette a rendőrséget. A gyanu a cseledre, Kalapos Rózára irányult, ki rövid vallatás után beismerte, hogy két szabadkai legényvel, Drágics Mikró és Takács Józseffel szövetségbe kötötte el a hajmeresztő tettet, mely tulajdonképen gazdája élete és vagyona ellen volt tervezve. A szabadkai rendőrség a czinkosokat elfogatta, kik rövid tagadás után beismerő vallomást tettek.

Szépirodalmi csarnok.

Egy bűnös házasság.

— Regény. —

Írta: *Erschinger Jánosné.*

(VI. Folytatás.)

Marion hallgatott, atyja a vele való beszélgetését, mit hetenkint legföllebb egyszer tartott, rendszeren azzal a kijelentéssel szokta megkezdeni: azért nem is lepte meg a bevezetés s türelemmel várta, hogy minő vádakat hoz fel ellene atyja. Egyáltalában sajátságos viszony volt az apa és a leány között. Vatel Horatius nem volt mindig az a vért szomjazó törvény embere, a minőnek őt megismertük, hanem csak neje halála, kit örülten szeretett, tette őt azzá.

Azokban e halál okozója éppen Marion születése volt, a miért a vigasztalhatatlan özvegy a gyermek iránt a legelkeseredettebb ellenszenvet érezte s azt a házból rögtön kiadta. Egész szeretetével fiát, Gantiert halmozta el, midőn azonban ez tanulmányait elvegezve a jogot tanulmányozni Párisba ment, haza hozatta 17 éves leányát a bretagnei Orsolya szüzek zárdájából, hogy legalább egy rokoní lény legyen körülötte. Am de ellen-szenv nem esőkkent szomorú özvegyiségének ártatlan okozója ellen és sem a kedves leányka elragadó bája, sem annak minden elképzelhető törekvése, hogy atyját kedveskedés, hízegés vagy ezer másféle előzékenysége által megnyerje, nem voltak képesek Horatius-t a szegény Marion iránt szeretetteljesebbé tenni. Örökké talált rajta gáncsolni való, megtiltotta neki bárkivel is találkozni, valakit meglátogatni avagy látogatásokat elfogadni, a templomba is csak az öreg Lolotte kíséretében mehetett, hol tíz perczcel sem volt szabad a meghatározott időn túl időzni, ha csak a legnagyobb haragot nem akarta maga ellen felidézni.

Igy élt a szegény gyermek az apai házból örökös harag és bosszusság között, holott a kolostorban csak jóságot tapasztalt. Ha mindjárt a megtévesztült angyali szelidség volt is Marion és a hányoszor atyjával együtt volt, a mi ugyan hetenkint legföllebb egyszer történt meg, nem hallott mást szemrehányásnál. — mig fivérét Gantiert, ki atyja kedvence volt, mint a tökéletesesség mintaképet állította ele.

— Nagyon, nagyon elégedetlen vagyok veled, — mondá kis szünet után az apa, midőn látta, hogy Marian nem folytatja a kellemetlen beszédet.

— Miért atyám? — kérdé felénken Marion.

— Mert nem vagy szófogadó.

— En atyám?

— Te!

— Mennyiben lettem volna én szófogadatlán.

— Nem megtiltottam-e egyszersmindenkorra levelezni kolostorbéli barátóddal?!

— Nem is szegtem meg tilalmadat.

— Hazudsz!

— Nem atyám!

— Ne ellenkezzel, — mordult rá a szigorú apa, — hazugságon kaphatnálak rajta!

— Marion kezét kebelére szoritva mondá: — Ne üdvözöljek atyám, ha tilalmad óta csak egy sort is irtam barátóimnak.

— De te fogadsz leveleket!

Marion elsápadt.

— Hogy elsápadsz! tegnap levelet kaptál!

— Igen atyám, hanem Istenemre mondom ez az egyetlen, melyet kaptam és éppen e level miatt akartam veled beszélni.

— Neveletlen gyermek, Gautier fivéred bizonyára sohase merészelt volna parancsaimat megszegni.

— De hiszen én se tettem meg, a levelet át akartam adni neked.

— Ki írta a levelet?

— Drex Chavollier Ágnes, legjobb barátóim — felelé Marion dadogva.

— Micsoda? annak a lázadónak a testvére! — kiáltá Horatius, miközben felugrott, mintha csak vipera csipte volna meg. »Szerencsétlen, hol a levelek?

Reszkette vont a kebléből elő az írást és nyujtá atyjának, ki fel s alá futkosva a szobában, hangosan olvasta fel. A levél következőket tartalmazta:

Szeretett Marionom!

Az Istenre kérlek, könyörülj meg egy ket-ségbeesett testvér fölött. Nagynénem házában megtudtam, hogy Roger bátyám, egyetlen fivérem, életem öröme, Nantesban elfogatott és a citadellába záratott. Kétségtelen, hogy életre-halálra szóló pört fognak ellene indítani és sorsa kétségbe-vonhatatlan.

Marion atyád lesz bírāja.

Tőle függ, hogy kétségbeesésben meghallják-e: irgalmazz Marion és borulj atyád lábai elé; könyörögjél bátyám életéért, igérd oda egész vagyonunkat, Drakont és Pont-Mas-senre kastélyainkat. — mindent — mindent csak meentsd meg fivéremet.

A jóságos Isten segítsen meg!

„Drex Charollier Ágnes,»

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Gh. R. nrnak Székesfehérvár. A közlemény a mai számunkra elkészült. Lapunk jövő számában jönni fog.

Károlynak. A vizsgák be vannak fejezve, tehát most sokat és gyakran fogunk írni, hogy a mulasztást pótolhassunk. Üdvözlét!

Csak egy leány van a világon. . . . Nincs igaz, mert nagyon sok van. Különben a papirkosárba tettük.

E. J. Jezvin. Az ígért levél most menni fog. Julius hóban meg mi jövünk. Üdv!

Műkedvelői előadás.

Fehér Gyula ur bucsu felleptével, az „Ujpesti kereskedő és iparosifjak önművelődési köre“ által rendezve f. évi **junius hó 25-én** a Colosseumban színe kerül:

TRILBY.

Színmű 4 felv. Georges du Maurier után írta Paul M. Potter. Fordította: Fái I. Béla. (Rendező: **Fehér Gyula** ur.)

SZEMÉLYEK:

Trilby O'Feral	Radnai Zsuzsika k. a.
Talbot Wynne, v. Taffy	Grünwald Gy. ur.
Alex Mc. Alister, v. Sandy	Szilágyi Pál ur.
William Bagot, v. Billie	Goldstein Manó ur.
Rochemartel herczeg, v. Zouzou	Knoskó Gyula ur.
Théodore De Lafarce, v. Dodor	Gyémánt Aladár ur.
Svengali	Fehér Gyula ur.
Geckó	Dalnoki Imre ur.
Vinardné, házmesterné	Iritz Lajosné u. h.
Antony	Csengődy Pál ur.
Lorimer	Leber József ur.
Rev. Thomas Bagot	Szadal Ferencz ur.
Mrs. Bagot, Billie anyja	Iritz Mariska k. a.
Kaw. szinigazgató	Schwartz Sam. ur.
Angéle	Sághy Luczia k. a.
Honorine	Schneller Kar. k. a.

Kezdeté 8 órakor. — **Bélepti díj személy-jegy 60 kr., családijegy 1 frt 20 kr.**